

1. For Bidrag til almindeligt Havari og til Omkostninger, der skulle fordeles efter lignende Regler (jfr. §§ 161, 2det Stykke, og 218, 2det Stykke), inden et Aar fra Dispatchens Datum;
2. for Erstatningskrav for bortkommen eller beskadiget Ladning inden et Aar fra Godsets Losning;
3. for alt andet Erstatningskrav inden 2 Aar efter, at Skaden fandt Sted;
4. for Krav paa Bjærgeløn inden 2 Aar efter, at Bjærgningsforetagendet er afsluttet;
5. for det i § 220, 3die Stykke, omhandlede Regreskrav inden et Aar efter, at Betalingen til den skadelidte har fundet Sted;
6. for alle andre Søfordringer inden et Aar fra deres Forfaldsdag.

Har Kreditor for sit Krav paa Erstatning for Skade ved Sammenstød eller for noget af de ovenfor under Nr. 4 eller 5 nævnte Krav tillige Ret til at holde sig til Reder, Ladningsejer eller andre personlig, kommer ligeledes paa denne hans Ret den for hvert af Tilfældene ovenfor fastsatte Forældelsesfrist til Anvendelse. Med Hensyn til de andre ovenfor nævnte Krav, for hvilke Kreditor tillige har Ret til at holde sig til nogen personlig, komme Lovgivningens almindelige Præskriptionsregler til Anvendelse.

Spørgsmaalet om, hvilke Handlinger der afbryder Forældelsen, bliver at bedømme efter de her i Landet gældende Love om Forældelse i alle Tilfælde, i hvilke Søgmaalet til Fordringens Indkrævning er anlagt ved en dansk Domstol.“

§ 12.

Denne Lov træder i Kraft til det Tidspunkt, som fastsættes ved kongelig Anordning.

J. C. Christensen.

Mads Larsen.